Machín: «Mai havia vist un partit tan estrany com avui»

El tècnic, molt enfadat amb l'àrbitre Figueroa Vázquez, assegura que el Reus va tornar «a entrar al partit» després del 0-2 per «circumstàncies externes»

Machín: «Mai havia vist un partit tan estrany com avui»

Ni Luis Enrique en estat pur, després d'una derrota sagnant i preguntat per depèn quin periodista, hauria protagonitzat una roda de premsa com la que Pablo Machín va oferir ahir a la sala de premsa de l'Estadi Municipal de Reus. El Girona havia patit en uns últims minuts d'infart i va anar d'un pèl que no es deixés dos punts, però al final, el penal que Édgar Hernández va enviar als núvols va traduir-se en un favorable 1-2 al marcador: quarta victòria consecutiva i un pas més cap a Primera. Tot i això, la cara del sorià i també les seves paraules deien una altra cosa. Breu, sec i sense gaires ganes de parlar, va durar només uns pocs minuts davant dels micròfons. No va voler aclarir si estava emprenyat per l'actuació de l'àrbitre Figueroa Vázquez (va cosir de targetes els gironins, expulsant Rubén Alcaraz i assenyalant un penal en l'afegit), però en feia tota la pinta i es va acabar mossegant la llengua.

Amb tres o quatre preguntes n'hi va haver prou per esgotar la paciència de Machín. Va aguantar el tipus el tècnic, que no va dir cap paraula fora de lloc; però se'l veia contingut al sorià, mossegant-se la llengua i comptant cada segon perquè la roda de premsa s'acabés. «Què ha passat al final del partit?"«, se li va preguntar per trencar el gel. A Machín se l'havia vist molt enfadat després del xiulet final, intercanviant algunes paraules amb l'àrbitre. La resposta va ser prou clara per veure que no estava per romanços: «Ha passat que hem guanyat. Hem d'estar contents, això és el més important. Però són tres punts que haurien pogut ser només un. Hem jugat bastant bé, i això que el Reus ens ha collat bastant. Tot i això, no recordo que ens hagi xutat a porteria abans del seu gol. Amb el 0-2 semblava tot dat i beneït; ho teníem fet. Però s'ha d'estar atent i vigilant fins al final. Afortunadament, hem pogut guanyar».

Més calmat se'l va veure quan se li va preguntar per Portu, que va revolucionar el partit amb la seva entrada després del descans. «Ha sortit molt bé. Només començar, la seva qualitat i la de Borja han estat clau per fer el 0-1. Aquest gol ha obert el camí. Hem jugat bastant bé fins que hem fet el 0-2. Després, l'expulsió ens ha condicionat».

Va ser llavors quan va tornar a la seva versió més seca. «No sé què tenen», va respondre quan se li va qüestionar per l'estat físic de Borja García i Aday Benítez; tots dos van haver de ser substituïts i van marxar del terreny de joc visiblement tocats. Tampoc va aclarir si sabia que Figueroa Vázquez l'havia expulsat un cop s'havia acabat el partit. «Espero que no ho hagi fet. Per què? El partit s'ha acabat i llestos, no ha passat res

més», es va limitar a indicar.

Es va entrar llavors en terreny pantanós. Machín tenia ganes de marxar i no va trigar en fer-ho saber. Se li va fer veure que, tot i haver guanyat, se'l veia força enfadat. «Estic...», va arrencar, però es va frenar en sec. «Com menys duri la roda de premsa, millor. Jo he de venir aquí perquè em toca: Hem guanyat, sí, però hi ha moltes formes de guanyar. Ha estat un partit molt estrany. No n'he trobat mai d'aquests. Però és igual, hem d'estar contents», etzibava.

La seva paciència va arribar al límit uns segons després. Saber què li havia passat a una de les seves mans, més vermella que l'altra, i si això era producte d'alguna reacció en concret, va ser suficient perquè Machín, després de sorprendre's per la pregunta, s'aixequés i abandonés, amb cara de pocs amics, la sala de premsa.

Una mica més calmat, uns minuts després, va atendre de nou als mitjans, ja a la sortida de l'estadi. Va ser llavors quan va mostrar la seva disconformitat amb el criteri de l'àrbitre, argumentant d'aquesta manera per què havia acabat el derbi amb ben poques ganes de xerrar. «Hauríem de mirar què és el que ha passat abans de l'acció del seu penal. El futbol avui ha estat just amb el que s'havia vist fins aquell moment. No és normal que quan teníem un rival crec que ja mig mort, per circumstàncies externes als mèrits d'uns i altres, poguessin tornar a entrar al partit o els posessin de nou en el partit. Per nosaltres això hauria pogut ser bastant frustrant. Si no arribem a guanyar i acabem empatant, perquè ja no quedava temps per perdre, espero que aquests dos punts no els haguéssim hagut de lamentar al final de temporada», va assegurar a Fem Girona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/03/13/mai-havia-vist-partit-tan/834302.html?utm_source=rss